

Komentar Evanđelja: Najveća zapovijed

Evanđelje XXX nedjelje kroz
godinu i komentar

Evanđelje Mt 22, 34-40

U ono vrijeme: Kad su farizeji čuli kako Isus ušutka saduceje, okupiše se, a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita: »Učitelju, koja je zapovijed najveća u Zakonu?« A on mu reče: »Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema

zapovijedima visi sav Zakon i
Proroci.«

Komentar

Farizeji i saduceji bile su dvije vrlo utjecajne skupine u društvu u kojem je Isus živio. Imali su dva vrlo različita načina tumačenja Zakona. Saduceji su bili dio više klase. Iz njihovih su redova, odmah od početka rimske okupacije, dolazili glavni svećenici koji su bili židovski predstavnici ispred carske vlasti. Više ih je brinula politika i hramski rituali nego vjerska pitanja povezana sa svakodnevnim životom. Farizeji su, pak, bili vrlo precizni u ispunjavanju propisa Božjeg zakona.

Možda impresionirani Isusovim čudesnim odgovorom na pitanje koje su postavili neki saduceji, a koje je ostavio bez riječi, neki su ga farizeji

odlučili testirati teškim pitanjem. S njihovom pažljivom brigom da ispune i najmanje naznake Zakona, farizeji su na kraju imali popis od 613 zapovijedi. Suočeni s toliko različitih zapovijedi kojih se bilo tko teško mogao sjetiti, njihovo je pitanje bilo važno: Koja je glavna zapovijed Zakona?

Isusov odgovor ih iznenađuje. Ne ukazuje na jednu od deset zapovijedi u Dekalogu, već spominje dvije koje nisu njegov dio. Prvo navodi tekst iz Starog zavjeta koji je dio molitve koju su Židovi zvali Shema, a nalazi se u Ponovljenom zakonu: „Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!“ (Pnz 6: 4-5). Druga, "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe." (Lev 19,18), jedan je od mnogih propisa koji su uključeni u ono što se u Levitskoj knjizi naziva "Kodeks svetosti".

Ono što je zapanjujuće u Isusovom odgovoru je kako naglašava ove dvije zapovijedi koje su se "izgubile" usred svih propisa sadržanih u Zakonu. Zajedno ih spominje, dajući tako do znanja da su ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu nerazdvojne i nadopunjuju se.

Prva je ljubav prema Bogu, ljubav koja korespondira s Onim koji nas je prvi volio. Ali što znači ljubav prema Bogu? Benedikt XVI objašnjava: „Ljubavna priča između Boga i čovjeka sastoji se u samoj činjenici da se ovo zajedništvo volje povećava u zajedništvu misli i osjećaja, a time se naša volja i Božja volja sve više poklapaju: Božja volja više nije za mene vanzemaljska volja, nešto što su mi izvana nametnule zapovijedi, nego je to sada moja vlastita volja, temeljena na spoznaji da mi je Bog zapravo dublje prisutan u meni nego sam ja sam u sebi. "[1]

A ljubav prema Bogu vodi nas da pružimo ruku prema bližnjemu. Benedikt XVI nastavlja: „u Bogu i s Bogom volim čak i osobu koju mi se ne sviđa ili je uopće ne poznajem. To se može dogoditi samo na temelju intimnog susreta s Bogom, susreta koji je postao zajedništvo volje, čak utječući na moje osjećaje. Tada naučim gledati na tu drugu osobu ne samo svojim očima i svojim osjećajima, već iz perspektive Isusa Krista. Njegov prijatelj je moj prijatelj. Idući dalje od vanjskih izgleda, u drugima opažam unutarnju želju za znakom ljubavi, zabrinutosti... Gledajući Kristovim očima, drugima mogu pružiti mnogo više od njihovih vanjskih potreba; mogu im pružiti pogled ljubavi za kojom žude. "[2]

„Ako želimo pomoći drugima, moramo ih voljeti - inzistiram - ljubavlju odjevenom u razumijevanje, predanost, naklonost

i dobrovoljnu poniznost. Tada ćemo shvatiti zašto je naš Gospodin sažeo čitav zakon u tu dvostruku zapovijed, koja je zapravo samo jedna: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu, svim srcem. "[3]

[1] Benedikt XVI., Deus caritas est, br. 17.

[2] Isto, br. 18

[3] Sveti Josemaria, Susret s Kristom, 167